

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Praxis Iurispatronatus Acquirendi, conseruandiq[ue] illud;
ac amittendi modos breuiter continens**

Viviani, Giuliano

Romae, 1620

Cap. 11. In huiusmodi iudicio non est necessaria conclusio in causa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61772](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61772)

CAPVT VNDECIMVM.

In huiusmodi iudicio non est necessaria conclusio in causa.

SUMMARIVM.

- 1 Conclusio in causa non est necessaria in iudicio, quo petitur institutio.
 - 2 Conclusio in causa in beneficialibus non est necessaria.
 - 3 Si tamen fiat, non potest reuocari.
 - 4 Conclusio in causa quomodo fiat, & quando dicatur conclusum in causa.
 - 5 De dicta conclusione in causa in beneficialibus.
 - 6 In praxi non fit conclusio in causa in iudicio institutionis.
- 1 **C**onclusio in causa † in hoc iudicio non requiritur, nec est de substantia, ita habetur in Clem. saepe. circa finem. & ibi glos. in verbo, conclusione. & ibi etiã Card. de verb. significat. In
- 2 beneficialibus enim † non est

necessaria conclusio in causa. Rot. Roman. de testibus. in nouis. decis. 1. incipiente, si post conclusionem. Si tamen fit facta, seruanda erit per regulã, quod potui nolui, quod volui adimplere nequiu. ca. quoniam Abbas. de officio deleg. Neque à parte † tunc potest reuocari, nisi Iudice volente, qui Iudex etiã post dictam conclusionem potest recipere probationes etiã inuita parte, præsertim vbi vertitur periculum animæ. vide Cappellam Tholosanã decis. 14. num. 3. Felin. in cap. cum dilectus. num. 13. & 14. & num. 27. & sequentibus. de fide instrum. Lambertin. de iure patron. lib. 2. parte 2. quæst. 11. artic. 2. & Felinus vbi supra ponit, quando † dicatur conclusum in causa, & quomodo talis conclusio fiat; & de conclusione

5 sione † in beneficialibus, vide etiam Rot. Roman. de probat. in antiquis. decis. 1. incip. nota, quod postquam est conclusum. Et in praxi

6 pluries † obtinui in contradictorio iudicio in beneficialibus non esse necessariam conclusionem in causa.

CAPVT DVODECIMVM.

In tali iudicio necessaria est sententia diffinitiuā,
& ab ea potest appellari.

SVMMARIVM.

1 Sententia diffinitiuā in iudicio ad obtinendam institutionem est necessaria.

2 Et ferenda est in scriptis.

3 Et potest concipi in personam principalis, siue eius procuratoris.

4 In causa criminali, & matrimoniali sententia concipitur in personam principalis.

5 Institutio habet vim sententiae diffinitivae.

6 Si facta sit discussio negotij.

7 Institutio habet vim interlocutoria, si facta sit per simplicem informationem.

8 Appellari potest à sententia institutionis.

9 Praxis circa sententiam institutionis, & circa appellationem.

10 Sententia institutionis transit in iudicatum, si appellatio non sit interposita, vel non prosecuta.

11 Aliquando proceditur per viam Evangelicæ denunciationis.

12 Patronus obtinens sententiam contra patronum totum ius acquirit.

13 Sententia lata contra presentantem præiudicat presentato scienti, & patienti.

14 Res inter alios iudicata, quando alij noceat, vel non.

15 Exceptio rei iudicata nocet solum illis personis, inter quas lata est.

16 Res